

พระราชบัญญัติ
รายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาล
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรายได้สุขา
ภิบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม
พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
รายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ทวิ สุขาภิบาลมีอำนาจออกข้อบังคับเก็บ
ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากร และ
ค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ ได้ทุกประเภทหรือเพียงบางประเภท คือ

(๑) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถาน
ประกอบการอยู่ในเขตสุขาภิบาล

(๒) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมาย
ว่าด้วยสุรา ซึ่งร้านขายสุราอยู่ในเขตสุขาภิบาล

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตาม
กฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขตสุขาภิบาล

ในการเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ เศษของหนึ่ง
บาทให้ตัดทิ้ง

ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นภาษีอากรและ
ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ จัตวา แห่งพระราช
บัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๔๘

“มาตรา ๘ จัตวา สุขาภิบาลมีอำนาจออกข้อบังคับ
เก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจาก

อัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม
ในอัตราร้อยละศูนย์ให้สุขาภิบาลเก็บในอัตราร้อยละศูนย์

(๒) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม
ในอัตราอื่นให้สุขาภิบาลเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บ
ตามประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวล
รัษฎากร ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติรายได้
สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรายได้สุขา
ภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ สุขาภิบาลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม
ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ มาตรา ๕
มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๘ ทวิ มาตรา ๘ ตริ หรือมาตรา ๘ จัตวา
เรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพื่อสุขาภิบาลได้ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อ
ได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้วให้ส่งมอบให้แก่สุขา
ภิบาลนั้น ๆ ”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งพระราช
บัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๘

“มาตรา ๑๐ ทวิ การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา
๘ จัตวา ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร และเพื่อประโยชน์

ในการดำเนินการจัดเก็บภาษีดังกล่าว การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สุขาภิบาลให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลรัษฎากร ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม การยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษี ตลอดจนการควบคุมกำกับโดยกระทรวง ทบวง กรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ”

มาตรา ๙ ในระหว่างที่สุขาภิบาลยังมีได้มอบให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อสุขาภิบาลตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อสุขาภิบาลเพิ่มขึ้นอีกเท่ากับอัตราภาษีตามมาตรา ๘ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

การเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรตามมาตรา นี้ ให้ถือว่าสุขาภิบาลได้มอบให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อสุขาภิบาลตามมาตรา ๕

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาลให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าว ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับบทกฎหมายที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้